

PES DO DOMU... - I.

Pondělí, 12 květen 2008

Dostala jsem e-mailem pěknou povídku, kterou si nemůžu nechat pro sebe. Je plná lásky k jednomu divokému chlupatci, divokému, nespí, ticho zvladatelnému, ale svým páničkem fest milovanému. Je to vlastně úžasné pojednání na téma spoluvztahů pana psa s jeho lovčkem...

"Pes do domu, Ákan do ruky", prohlásil dědek František v hospodě u Lorenců. O pár dní později si děda přelil knihu "Tři mušketéři ve Álu" a potom si foxteriéra. Montmorency mu jako jméno psa na Slovácku přelil poněkud nevhodné a tak malého, milého, strakatého, hrubosrstého psíka pojmenoval Aran. Ten pes tu knihu asi četl taky a měl vnitřní potěšení literární vzor ve větech směřech přelíkat. Pro výměnu svých mléčných zubů za dědekovu vycházkovou háč. Háč, která s dědou přelila dvě světové války porazil Aran během třetí minut. Nebyl to Byla to nepřemíšená stělna, sud stělného prachu a pytel blech v jednom. Během několika dní vyhnal z našeho dvora a zahrady myši, potkany, veverky, tchove, sousedovy dvojčata a tetu Filoménu, co nám kradla okurky z pařeniště. Kočky, které se trapně spletly přelí, přelí, přelí na sloupku plotu jsou v bezpečí, likvidoval Aran skokem a bočním chvatem, za jaký by se nemusel stydět prvotřídní zápasník.

Místní hajný, strýc Antonín (protože u nás jsme všichni nějak přelí a kdy ne, tak na tom pracujeme) nabídná věch dědekovi za Arana stále vyšetřování; Ášťky. Nebylo věch; Ák náhodné, Áe pan Áepek napsal pohádku o Dáve;ence podle plemene foxteriér. Není jiný pes na světě, který má smysl pro lumpárny, jako foxteriér. Jsou to psi se smyslem pro humor a nic jim nevadí, Áe je to Áasto humor veskrze Áerný. Dědekovi Aran svými nápady přelílnul k srdci, Áe bez smlouvaní platil pošetřování; Ářáky za roztrhané kalhoty, tetě Fanynce za seřané papuše a sestřenicí Olince za nový penál. Myslím si ovšem, Áe Olinka si ten penál okousala sama, aby mohla koupit nový dvoupatrový s obrázky. Omlouvá ji věch; Ák to, Áe Aran jí zpřelíbil veliké vnitřní dilema. Olinka se ve věch; Ákole přelíhlásila do kroužku mladých přelírodovců a ochránců přelírody. Bylo to v době, kdy jsme v našem kroužku museli být všichni. Kdo se nepřelíhlásil dobrovolně, byl do nějakého zapsán věch; Ákolníkem Hrbáč. Bylo rozhodně lepš; Ák krmit rybičky, než si hrát někde na přelípném poli s motykou na Měurina. Na věch; Ák ušitelka vedla děti k lásce ke zvířatům celkem nenásilně. K tomu přelíoval dětem svého kocoura Kokeš; Áe plemene "ruský modrý" věch; Ády na několik dní domů. Měly ho ukázat rodičům a vysvětlit jim, na co má kocour vous. Na vesnici, kde měly každé tři kočky, kocoura, kozu, prase, králíky, slepice, kohouta, kačeny a husy, to byl velmi zajímavý výchovný krok. Paní ušitelce, která po věch; Ákole dostala z Prahy umístění do naš; Ák vesnice v akci "másto pomáhá venkovu", se věch; Ák kocour jako pomůcka jevil z hlediska Komenského principu "věch; Ákole hrou" jako nenahraditelný. Zvláště pak proto, Áe byl ruský.

Dědek František tvrdil, Áe je mu úplně jedno, na co má jakýsi domestikovaný Felis vouse. On, Áe má kocoura Boba na to "aby chytal myši, ale ty on nechytá, protože ho babička moc krmí a Bob je pak líný jako sviha." Paní ušitelka ovšem zapřelížení ruského kocoura naš; Ák Olince nedomyslela. Foxteriér Aran přelítomnost Kokeš; Áe ve svém rajonu vnímal velmi nevlídně a ihned jej vyzval na souboj. Souboj vyhrál v prvním kole KO a ani metla hozená babičkou mezi zápasníky, jako ručník do ringu, Kokeš; Áe nezachránila. Děda vytáhl ze věch; Ákopy rýse a věch; Ák se všemi počty ukončit Kokeš; Áovu pozemskou pouť pod náš; Ák ošech. Olinka se rázem ocitla v obtížné situaci. Z naš; Ák milovaného Aránka se vyklubal bezohledný vrah, který zavraždil celou vesnici milovaného věch; Ákolního kocoura Kokeš; Áe. Navíc ji celá rodina zařelí přelíesvědč; Áe vysvědčelí se bláhle a proto musí ve věch; Ákole tvrdit, Áe Kokeš; Á nám utekl sám. Strýc Olin se dokonce nabízel, Áe přelíí úpravě věch; Ákolního háš; Ák jako náhradu odpracuje 50 brigádnických hodin. Vzhledem k tomu, Áe strýc byl přelíslušíkem sboru národní bezpečnosti a fyzické práce se věch; Átitil, byla situace opravdu vážná. Olinka to nesla těžce. Celé roky jí doma vykládali, Áe se láe jen ve věch; Ákole. Děda ji hodiny přelíesvědč; Áoval, Áe v knize "věch; Ák Ruší vynálezci a objevitelé" uvedený Ivan Sergejevič. Telefonov nikdy telefon neobjevil. Áže to byl jakýsi Bell ze země, kterou soudruška ušitelka nazývala prohnílym západem. K jejímu rozpolčení přelíspřelí i zjištění, Áe plemene "modrý ruský" se nechová v Rusku, ale téměř výhradně v Anglii. A teě má lhát ve věch; Ákole i ona? Pro Olinku to byly těžké chvíle. Ten penál si zasloužil.

Děda František se rozhodnul, Áe věch; Ác urovná rázně. Arana prodá strýcovi Antonínovi na hájenku a bude pokoj. Hajný, strýc Antonín k nabízené finanční Ášťce postupně přelídal fláku slivovice, zajíce, bařanta a srně. To u dědu moc, ale Aran to věch; Ák se zpřelíbil s jedním psím vlastním. Ve chvíli, kdy uš; Áe se děda František se strejdou Antonínem chystal na dobrý obchod přelípit slivovicí, přelíš; Ák do kuchyně Aran a přelíinesl v hubě ze dvora dědekovi jeho milovanou fajfku třelí; Áačku, kterou děda uš; Áe druhý týden hledal. A bylo po obchodu. Od té doby přelíemýšlím o tom, zda chováme my psa, nebo pes nás. Je nad slunce jasnější, Áe Aran měl fajfku pro tyto mimořádné přelíipady dobře ukrytou a pouš; Ák jí ve chvíli, kdy to považoval za nezbytně nutné. Po létech, které jsem v naš; Ák rodině prožil v přelítomnosti psí mnoha plemen jsem dospěl k názoru, Áe se psy je to stejné jako v knize "věch; Ák Ruší vynálezci a objevitelé" s Ivanem Sergejevičem Telefonovem... Láeme sami sobě. Dneš; Ák věch; Ák dokáže potvrdit, Áe jediným přelíedch; Ákem věch; Ák plemen psí je vlk. Nedovede věch; Ák ani s pouš; Ák poznatků genetiky, biochemie a psychologie zvířat odhalit tak prostou věch; Ác, jako je fakt, Áe pes si ochočil lovč; Áka. Bylo takhle: pokračování zítra L.M.